

The Holy See

LIST OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DO BISKUPÓW UKRAIŃSKIEGO KOŚCIOŁA GRECKOKATOLICKIEGO

*Do Czcigodnego Brata
Jego Świątobliwości
Arcybiskupa Większego Kijowsko-Halickiego
Światosława Szewczuka*

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

*Wasza Świątobliwość,
Czcigodni Bracia Biskupi Kościoła Grecko-Katolickiego Ukraińskiego,*

serdecznie pozdrawiam Was wszystkich, zebranych na Synodzie w Przemyślu, w dniach od 7 do 15 lipca bieżącego roku. Obecny Synod, jak było wcześniej planowane, miał odbyć się w Kijowie, ale dramatyczna sytuacja wojny, która toczy się już piąty miesiąc, nie pozwoliła na to.

Niedawno, 27 czerwca, Kościół Grecko-Katolicki Ukraiński obchodził liturgiczne wspomnienie błogosławionych Męczenników, beatyfikowanych przez świętego Jana Pawła II we Lwowie, podczas jego pielgrzymki na Ukrainę w 2001 roku. Ale właśnie w tym momencie, rozumiemy lepiej okoliczności, w jakich żyli i ponieśli śmierć ci Męczennicy, wśród których byli biskupi, kapłani, zakonnicy, siostry zakonne i świeccy, którzy padli ofiarami komunistycznego reżimu sowieckiego. Dzisiaj, bronią oni z nieba swój Naród, który cierpi. Ich opiece polecam wszystkich Członków Synodu.

Drodzy Bracia Biskupi, łączę się duchowo z waszym cierpieniem, zapewniając o mojej modlitwie oraz zaangażowaniu, które niekiedy, ze względu na delikatną sytuację, nie pojawiają się w mediach. Synod Biskupów, którego tematem jest: "Synodalność i katolickość: doświadczenie UKGK", musi mieć na celu dobro Kościoła i poszczególnych wiernych. Musi on być także miejscem spotkania i wzajemnej pomocy na wspólnej drodze życia, w poszukiwaniu nowych sposobów towarzyszenia wiernym. Chciałbym też przypomnieć raz jeszcze słowa, które skierowałem do Arcybiskupa Większego i Metropolitów na naszym spotkaniu w Rzymie, w lipcu

2019 roku:

“Bliskość Pasterzy z wiernymi jest kanałem, który buduje się dzień po dniu i który przynosi żywą wodę nadziei. W taki sposób buduje się go, spotkanie za spotkaniem, z kapłanami, którzy znają i biorą sobie do serca troski ludu, oraz z wiernymi, którzy poprzez opiekę, jaką otrzymują, przyswajają sobie głoszenie Ewangelii, którą przekazują Pasterze. Nie rozumieją jej, jeśli Pasterze są nastawieni tylko na mówienie o Bogu; rozumieją, jeśli robią oni wszystko, co w ich mocy, aby dać im Boga: dając siebie, będąc blisko, jako świadkowie Boga nadziei, który stał się ciałem, aby kroczyć drogami człowieka. Niech Kościół będzie miejscem, gdzie się czerpie nadzieję, gdzie się znajduje zawsze otwarte drzwi, gdzie otrzymuje się pociechę i zachętę” (por. AAS 7 /2019/, 1126-1127).

Niech to spotkanie inspirować Was do twórczego kontynuowania nadzwyczajnej tradycji wiary Ojców, zakorzenionej i podtrzymywanej od pokoleń w Ludzie Bożym Waszego Narodu. Modlę się, aby Wasz Kościół i Wasz Naród, ożywiane mocą sakramentów świętych, wpatrzone w Niepokalane Serce Maryi, nie straciły chrześcijańskiej nadziei na lepsze jutro.

Wszystkim Członkom Synodu udzielam mojego Błogosławieństwa.

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 30 czerwca 2022 r.

Franciszek